

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Tomáše Kocourka a soudkyň Lenky Kaniové a Sylvie Šiškeové v právní věci žalobce: **Ing. D. S.**, proti žalovanému: **Krajský úřad kraje Vysočina**, se sídlem Žižkova 1882/57, Jihlava, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 3. 2023, č. j. KUJI 24665/2023, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 19. 12. 2024, č. j. 32 A 6/2023-61,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce podal ke Krajskému soudu v Brně (dále jen „krajský soud“) žalobu proti shora označenému rozhodnutí žalovaného, jímž byl dílčím způsobem změněn (doplněn) výrok rozhodnutí Městského úřadu Nového Města na Moravě ze dne 30. 1. 2023, č. j. MUNNMN/2699/2023, a ve zbytku bylo odvolání proti tomuto rozhodnutí zamítnuto. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání tří přestupků, jichž se dopustil jako řidič vozidla dne 21. 10. 2022.

[2] Krajský soud výše označeným rozsudkem zrušil rozhodnutí žalovaného v celém rozsahu a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Krajský soud shledal žalobcovy výhrady vůči dvěma přestupkům nedůvodnými. Rozhodnutí zrušil z toho důvodu, že po jeho vydání došlo v důsledku novelizace zákona k dekriminlizaci třetího přestupkového jednání (nepředložení osvědčení o registraci vozidla).

[3] Poté, co krajský soud doručil žalobci rozsudek, zaslal žalobce (dále též „stěžovatel“) krajskému soudu podání ze dne 4. 2. 2025, jímž se domáhal zrušení tohoto rozsudku. Vyjádřil nesouhlas s tím, že krajský soud rozhodl ve věci bez jednání, které původně sám nařídil. Rovněž krajskému soudu vytkl neprovedení navržených důkazů (výslechu svědků). Krajský soud účelově hodnotil pouze skutečnosti, které jsou v neprospěch stěžovatele, přičemž se nevypořádal s řadou argumentů obsažených v žalobě.

[4] Nejvyšší správní soud vyhodnotil stěžovatelovo podání ze dne 4. 2. 2025 podle jeho obsahu jako kasační stížnost dle § 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), neboť se jedná o jediný procesní prostředek, jímž lze dosáhnout zrušení rozsudku krajského soudu, což odpovídá výslovně vyjádřenému úmyslu stěžovatele.

[5] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval přípustností kasační stížnosti. Podle § 104 odst. 2 s. ř. s. *kasační stížnost, která směřuje jen proti výroku o nákladech řízení nebo proti důvodům rozhodnutí soudu, je nepřípustná*. Rozšířený senát v usnesení ze dne 1. 7. 2015, č. j. 5 Afs 91/2012-41, č. 3321/2016 Sb. NSS, dospěl k závěru, že kasační stížnost podaná účastníkem, který byl v řízení před krajským soudem procesně úspěšný a který nenamítá, že krajský soud měl výrokem ve věci rozhodnout jinak, je podle § 104 odst. 2 s. ř. s. nepřípustná.

[6] O takovou situaci se jedná i v nyní posuzovaném případě. Stěžovatel v žalobě navrhl, aby krajský soud zrušil rozhodnutí žalovaného a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Tomuto žalobnímu návrhu krajský soud zcela vyhověl. Stěžovatel v kasační stížnosti nenamítá, že měl krajský soud rozhodnout ve věci jinak, pokud jde o výrok rozsudku. Vyjadřuje pouze nesouhlas s odůvodněním rozsudku, tj. dílčími závěry vztahujícími se k jednotlivým přestupkům, a namítá vady řízení před krajským soudem. Stěžovatelova kasační stížnost tedy směřuje toliko proti důvodům rozsudku krajského soudu. Nejvyšší správní soud ji proto odmítl jako nepřípustnou podle § 104 odst. 2 ve spojení s § 46 odst. 1 písm. d) a § 120 s. ř. s.

[7] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** přípustné žádné opravné prostředky.

V Brně dne 26. února 2025

Tomáš Kocourek
předseda senátu